

тжпява и чувството на хората за по-съвършенъ животъ. Ако въ миналото е имало десетъ разумни властници, които да дадатъ насока на възпитанието и другъ примѣръ, може би всичко би било по-добро. Лоши ли сж хората, зли ли сж? Не, ако тѣ се стремѣха къмъ съвършенство на духа, къмъ знания, а не къмъ облагитѣ на властта—биха били по-други. Писателятъ има право. Умопомрачение е скопчило хората. Бѣсъ за властъ въ най-долната му форма. Късно ли е сега да се трѣгне по-другъ пжтъ?

Мисълта му анализираше събитията и хората и търсѣше изходъ, но той чувствуваше, че отчаянието го обезсилва, мжката — обезвѣрява. Картината на убийството не изчезваше отъ съзнанието му. Тя му натрапваше заключението, че всичко е напразно. Стигнали до безсърдечието, опетнили ржцетѣ си въ кръвъ, хората мжчно биха приспали животното въ себе си. Картината на действителността ще остане завинаги страшна. Лудо вино сж пили всички.

Той стана. Чувствуваше главата си да тежи, предъ очитѣ му се явяваха черни петна. Огледа ателието. Видѣ сѣнката на статива върху стената и потрепера — сякашъ два стълба на бесилка стърчаха върху нея. Приблѣжи до прозореца. Улицитѣ изглеждаха като черни, мъртви рѣки. Бѣха пусти и тихи.

Той излѣзе. Като на сънъ премина стълбитѣ отъ четвъртия етажъ и се показа на улицата. При изхода се спрѣ и се облегна на стената. Кжде оти-